

Arrest

nr. 175 962 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon X, op 10 september 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 12 augustus 2015 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De verwerende partij werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is nu verzoekster een inreisverbod van drie jaar werd betekend, inreisverbod dat inmiddels definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

1.2. De verzoekende partij betoogt ter zitting dat het beroep wel degelijk ontvankelijk is omdat de thans bestreden beslissing een gevolg is van de beslissing houdende het onontvankelijk verklaren van een aanvraag om medische regularisatie, dat zij ook tegen die beslissing een beroep heeft ingediend en dat, mocht deze worden vernietigd, het bevel ook moet worden vernietigd, en wel ongeacht het geldende inreisverbod, nu dat niet kan ingaan tegen de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.3. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip *“belang”* derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118) Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

Het vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat de betrokkene op het ogenblik dat hij zijn beroep tot nietigverklaring indient een voordeel nastreeft dat hij, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan verkrijgen (cf. RvS 8 april 2011, nr. 212.579)

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat op 20 september 2013 aan verzoekster een inreisverbod werd betekend voor de duur van drie jaar.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *“de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)”*.

Artikel 74/11, §3 van de Vreemdelingenwet voorziet verder:

“§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt dus dat het inreisverbod in werking treedt met de betekening ervan en dat vanaf die datum aan de adressaat – voor de in het inreisverbod vermelde termijn – de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk worden verboden. Verder blijkt eruit dat, indien een vreemdeling voldoet aan, onder meer, de criteria van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en hem op die gronden een verblijfsrecht moet worden verleend, een geldend inreisverbod daaraan niet in de weg kan staan.

Zoals verzoekster dat ook zelf aangaf, heeft zij een beroep ingediend tegen de beslissing van 28 juli 2014 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op grond van medische redenen in hoofde van haar zoon. Dit beroep is gekend onder het nummer 159 831. Met het arrest nr. 175 961 van 6 oktober 2016 werd het beroep door de Raad verworpen. Verzoekster heeft dus niet aangetoond dat haar zoon valt onder de criteria van artikel 9ter zodat het inreisverbod onverminderd blijft gelden.

Het inreisverbod waarvan sprake is derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig en bestond op het ogenblik dat het huidige beroep werd ingediend. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat het door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat verzoekster daartoe bij het bestuur een aanvraag indiende conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting de betrokken onderdaan van een derde land geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster het wettige, geoorloofde belang ontbeerde bij het instellen van het huidige beroep, nu zij er een voordeel mee nastreefde dat zij wettig niet kon verkrijgen. De vaststelling dat de duur van het inreisverbod sedert de sluiting der debatten en voor de uitspraak, is verstreken, doet daaraan geen afbreuk.

Verzoekster beriep zich in haar verzoekschrift uitsluitend op haar relatie met de heer V.M., die in België over een wettige verblijfstitel beschikt, en riep om die reden een schending in van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 8 en 12 van het EVRM en artikel 23 van het Internationaal verdrag inzake Burgerlijke en Politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 en goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981. Het stond haar evenwel vrij deze elementen in te roepen om een opheffing of opschorting van haar inreisverbod –overeenkomstig de daartoe in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voorziene procedure– te bekomen.

1.4. De exceptie kan worden bijgetreden: de vordering is onontvankelijk en moet worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS